

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Cum præparatione & modestia de rebus sublimibus esse disserendum:
dictum illud, cuius Bias author est, explicatur. Omnia mea mecum porto.
Colloq. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

Sinu tuae felicitatis excipe.

THEOL. Ecce tibi nunc fidem meam ex parte liberaui; Tu nisi valdè me animus fallit decedes non nihil de tuo iure, ac tam diu in tabulis me apud te debere patieris, donec quæ reliqua sunt, alio tibi tempore soluere possim & repræsentare. Ego autem interea votis Deum conueniã, quo vitam nostram in vasto huius mundi theatro ad instar fabulae à nobis actam, felici istiusmodi Epilogo claudi patiatur: Tuque mihi etiam insufurrabis ecquid tibi de floridissima hac tabella in mentem veniat cogitare.

Cum preparatione & modestia de rebus sublimibus esse differendum: Dicitur illud, cuius Bias auctor est, explicatur. Omnia mea mecum porto.

COLLOQUIVM III.

PHIL.

NAE tu verò mihi Poema, admodum quod ad meum gustum sit exhibuisti; non modo

do propter insignem artis elegantiam qua elaboratum est, aut pulcherrimas dicendi Veneres quibus exornatum: sed etiam ob argumentum & materiam ipsam planè ut aiebas momenti grauissimi, meoque instituto apprimè utilem, & ad formandam Christiani hominis vitam non paulò minus accommodatam. An ergo tu mihi nunc, si quid petiero, obsecundaturus es? THEOLOGVS. Illud verò ecquid est? An illius tibi copiam adornari fortè vis? PHILOSOPHVS. Ut quemadmodum auleum aut Phrygianam aliquam floridissimis coloribus variegatam solemus, ita tu mihi Poema hoc per partes examines, & quid in qualibet eximium ac illustre sit, demonstres: res & tua professione digna est, & mihi non minus quam vniuerso Christianorum hominum generi vsui futura, quippe quæ illud admodum prosequatur in quo tota, nostra felicitas conuertitur: preparationem mortis:

d:co

dico & extremum vale, quod anima
 rebus humanis excedens mundo di-
 cit: quo quidem exercitio haud scio
 an Schola, an Ludus vllus sit, in quo
 melius ad virtutum culmen confe-
 quēdum; & vero etiam caelo potiē-
 dum erudiri possimus ac informari.
 Adde quod petitio mea iusta est: quę
 omninò faciunt, aliud vt sperare nō
 possim, quam animo te meo obse-
 cuturum. THEOL. At verò tibi po-
 tius hæ partes demandandæ erant,
 qui Philosophiam tractandam sus-
 cepisti; quæ quidem nescio an aliud
 sit quam mortis meditatio. PHIL.
 Cicero 1. Fateor omninò ego, fuisse nonnul-
 Tus. Pla- los doctorum veterum, quibus id
 to in Pha. placuerit: nec illud verò etiam dif-
 S. Hier. ficulter augurari poteram, fore vt
 li. 3. c. doctrinam ac professionem meam
 Ruff. adduceres. Verum si hanc conuiuij
 Philoso- nostri Modiperatricem habituri, si
 phia sine naturalium tantum placitorum fer-
 doctrina culis pascendi sumus, ipse tu iam
 Christia- credo animo prospicis, quam non
 na insuf- dico patricio aut libero, sed plebe-
 ficiens. io etiam homine indignum epulum
 habituri simus. Illud tu mihi potius
 vide

*Philoso-
 phia mor-
 tis medi-
 tatio.
 Cicero 1.
 Tus. Pla-
 to in Pha.
 S. Hier.
 li. 3. c.
 Ruff.
 Philoso-
 phia sine
 doctrina
 Christia-
 na insuf-
 ficiens.*

vide: quo luculentiùs & Christiano
 homine accōmodatiùs super morte
 colloquium nostrum sit, pari admo-
 dum muneris illud dandū esse. Tua-
 rum itaque res hæc partium est, tuus
 hic campus in quo te iactare ac exul-
 tare possis, qui non modo ita Philo-
 sophiæ studium coluisti, solus ut in
 eo audiri non dico mihi præferri: sed
 ita etiam Theologia imbutus es, rea-
 pte illa magistra sciētiarum omniū,
 solus ut denique qui hanc tibi operā
 sumas multo quam dignissimus esse
 videaris: At ut ut sit, quod tibi bonū
 factu visum fuerit, illud verò ego et-
 iam ibo collaudatum. TH. Faciunt o-
 mninò iura necessitudinis nostræ,
 quæ hæctenus facta tectaque habui-
 mus, prorsus ut abnuere tibi non de-
 beam: quod præsertim & mihi quo-
 dammodo animus meus gestit, in
 hoc sacro instituto opellam tibi
 meam, si qua modo est, collocare. Ac-
 cedit huc quod materia ipsa nescio
 quid eximij, exaggerati, ac extra cō-
 munem ingeniorum aleã positi po-
 stulare videtur: mihi itaque etiam in
 mētem cogitare venit, etsi tibi obse-
 cunda

cunda

*Sapiens
nunquā
impara-
tus.*

*Cornel.
Parad. 1.
Seneca
Epist. 9.
ad Lu.
Stilp. at-
tribuit.*

cundare constituerim, ante tamen
& librorum meorum mihi iudicio
veniaque vtendum, & verò etiam cū
multis auctoribus ac necessarijs
meis rem comunicādam, quo iter
hoc non absque viatico, aut si mauis
nauim (quod aiūt) non sine bis octo
ingrediar. PHILOS. An verò vt ego
non semper ab istiusmodi cupedijs
instructum te inueniam, persuasu-
rus mihi sum? Vero enim admodum
verius illud est homines virtute
præditos omnia sua secum fer-
re, quemadmodum Bias cum pa-
tria egrederetur sua, nihil præter
seipsum efferens, clamabat: *Om-
nia mea mecum porto.* THEOL.
An verò tu magnoperè illud admi-
randum censes, cum id ipsum &
mendicabulo corpus suum tan-
tum circumferenti dicere liceat
& iactitare? PHILOS. Possit reue-
ra, nec à vero ablueret interim, &
planè ego existimo etiam magnum
te Lutetia baiulorum gregem re-
perturum, qui non aliter quam Bias
iste possint vociferari. Verum aliud
mihi multò dictio hæc, vt ridicula
esse

esse non videatur, præfert; hominem nimirum à virtutibus probe instructum, ita suas diuitias quolibet tempore secum ferre, nunquam ut aliquo eum destitui, nunquam ut sibi satis non sit, reperire queas. Nunc autem quò omnem tibi modestæ excusationis occasionem amputare, & effugium ab hoc munere obstruere possim ac obturare: ordinario ego tuo victui acquiescam, illudque adeò gratissimum habuerò, quod absque magno apparatu aut familiarium tuorum auxilio, in mensam, quam vterque nostrum frugalem habere debet, posueris.

Bis enim omninò dat, qui citò dat.

THEOLOGVS. An tu ergo funerale hoc conuiuium me Modipèratore agitari vis? PHILOSOPH. Causam id admodum habet suam. THEOL. Age ergo, hoc onus humeris meis impone, illudque iuxta memineris in hac nostra dissertatione libertate me semper vsurum mea, neq; passurum ita me legibus

Poe-

*In Epigr.
grac.
Senec. lib.
2. ben. c. 2*

Poeta astringi ut putida nimis utes
 diligentia singulorum tibi verborum
 vim aut sensum enucleem: potius
 autem ita me tractaturus sum, ut
 quemadmodum mihi quodlibet me-
 moria mea (qua non admodum
 valere me intelligo) suggererit, ita
 tu illud à bono profectum animo
 non nisi in bonam partem accipias:
 & postea quae tuo maxime stomacho
 conuenire videbuntur, distributa,
 & applicata ijs quae in medium ad-
 feretur carpas atque delibes. Porro v-
 ti ego pro iure necessitudinis no-
 strae obsequendum tibi esse ratus sum,
 ita tu mihi illud etiam largieris cre-
 do, ut si tuae expectationi quam de me
 forte concepisti non satisfecero, veniam
 dandam esse intelligas. PHIL. Quin
 ergo tu mihi nunc & oeconomum &
 praegustatorem agis? digere, ordina,
 instrue, & quemadmodum videbi-
 tur colloca: me enim & approbato-
 rem habiturus es & collaudatorem:
 & cum planè factus mihi ad hanc
 rem factusque esse videaris a-
 gge sane, nisi quid mora-
 tar auspicare.

Phi-